Իսկ թագաւորն եւ իշխանք նորին տեսեալ յայտնապէս զմահանութիւն նենգաւորին՝ չզօրէին առնել ինչ, այլ միայն խոյս տուեալ յասպարիզ մարտին՝ ապաւինեցան ի մերձակայ բլուր ինչ, եւ այլազգիք պաշարեալ զայն երիցս յարձակեցան ի վերայ նոցա, եւ առին զբլուրն, կենդանեաւքն կալան զթագաւորն Դուխաոն, կամ կլլ ասլ Լուսինեան, և զամենայն երեւելի իշխանս Լատինաց՝ որք էին ընդ նմա. եւ այլք ի զինուորաց, որք վերծեալ էին ի սրոյ՝ վարեցան ի դերութիւն։ Այլազգիք հայեցեալ ի գերեալսն ասէին. ոչ ոք անկաւ ի պատերազմիս, եւ դարձուցեալ զաչս յառեալ ի դիակունս անկելոց, ասէին՝ ոչ ոք գերեցաւ ի քրիստոնէից. իսկ այլք ի պատմագրաց հաշուեն զթիւ անկելոց ի բանակէն Լատինաց իբրեւ 30,000 հեծելոց ի կարգէ ասպետաց։ Ապա ածին զթագաւորն և զեղբայր նորին և զայլս ի վրանն Սուլթանին, և նորա ընկալեալ բազմեցոյց զնա առ իւր, եւ զիշխանսն ըստ կարգի, և մատոյց թագաւորին դարակ մի ջուր ձիւնախառն, և յետ ըմպելոյ նորա, մատոյց առ իշխանսն։ Եբրեքայ և ասէ, ա՛ռ Շաթիխեօն. իբրեւ լուաւ Սուլթանն զանուն նորա, բարկացաւ յոյժ և ասէ. մի՞թէ արժան իցէ նենգաւորիս այսմիկ ըմպել ջուր առաջի իմ, որ ժողովեալ զարս սիկարեանս իբրեւ 1000 յարձակեցաւ ի վերայ կառանէլ ուխտաւորաց Մէքքէի, մինչ էր ի պատերազմին Աթաբէկի. ժամ է արդ կատարել զերդումն իմ և բառնալ զչարաշուք գլուխ առնդ, որ եղեւ առիթ եղծանելոյ զաշխարհն և պատերազմիս այսմիկ, և յետ յանդիմանելոյ բանիւք կշտամբանաց զՇաթիխեօն և զընկերս նորա, որք էին թուով 200, առաջի եդ նոցա դառնալ յայլազգութիւն. իբրեւ ոչ առին նոքա յանձն, եւ հատանել մի՝ առ մի զգլուխս նոցա ի հրապարակի առաջի իւր։ Ապա հրամայեաց զթագաւորն Երուսաղէմի եւ զեղբայր նորին զՀոնկրի տէրն ճէպելայ և զայլս, տանել կապանօք ի Դամասկոս և դնել ի բանտի։ Իսկ խաչափայտն Քրիստոսի, պատեալ մաքուր ոսկւով և պսակ ոսկեղէն ի գլուխ նորա զարդարեալ ականբք պատուականօք էր ընդ բանակին քրիստոնէից, որպէս գրեցաք, որ և անկաւ ընդ այլ կահս ի ձեռս այլազգեաց. զարմացեալ էին ի վերայ քրիստոս-